

θαρίζει τὰ σκεύη του, καὶ κάμνει σάκκους καὶ λωρία, ἀναγκαιότατα εἰς τὰς χρείας του. Καὶ ὁμως ὀλίγοι, ὀλίγιστοι εἶναι οἱ ἐνθυμούμενοι καὶ εὐγνωμονοῦντες τὸν Θεὸν ὅσας μεταχειρίζονται τὰ δερμάτινα ταῦτα σκεύη.

ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΑΓΑΠΑΝ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ.

1. ὦ, πρέπει τὴν μητέρα
Νὰ ἀγαπῶ θερμῶς·
Ἐκ νηπιότητός μου
Μ' ἡγάπα τρυφερῶς.
Καὶ ὅλ' ἂν ἐρευνήσω
Τὰ πέρατα τῆς γῆς,
Δὲν δύναμαι νὰ εὖρω
Ἀγάπην ὡς αὐτῆς.
2. Ὅποτε ἤμην βρέφος
Ἀδύνατον ἐγὼ,
Μ' ἐθάστα εἰς τὸ στήθος
Διὰ ν' ἀναπαυθῶ.
Φροντίδα οὐδεμίαν
Ἦ κόπον δι' ἐμέ,
Οὐδ' αὐταπαρησίαν
Ἐφείδετό ποτε.
3. Καὶ νῦν ὅποια λύπη
Μοῦ θλίβει τὴν ψυχὴν,
Οὐδέποτε ἀναφέρω
Ματαίως εἰς αὐτήν.
Εἰς ὅλους μου τοὺς κόπους
Τί μὲ παρηγορεῖ;
Ἦ ὅψις τῆς μητρός μου
Κ' ἡ τρυφερὰ φωνή.

4. Τὴν τῆς μητρός ἀγάπην
Ἄν καὶ ἐν ὄσῳ ζω
Ἀρκοῦντως ν' ἀνταμείψω
Ποτὲ δὲν ἐμπορῶ.
Θέλω τὴν περιβάλλει
Μ' ἀνελλιπῇ χαρὰν,
Θέλω τὴν τὴν ὑπακούει
Καὶ θέλω τὴν τιμᾶ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΒΟΥΤΥΚΤΡΕΙΑΙ.

Εἰς μέρος τι τῆς Αὐστραλίας αἱ γυναῖκες εἶναι τόσον περιφρόνησι κολυμβηταὶ καὶ καταδύται ὥστε ὁμοιάζουσι πρὸς ἀμφίβια.

Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι δύνανται ὅχι μόνον νὰ κολυμβοῦν καὶ νὰ βουτοῦν καλῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ μένουν ὑπὸ τὰ ὕδατα ὅσην ὥραν θέλουν καὶ νὰ συλλαμβάνουν διὰ τῶν χειρῶν ὀφάρια, ἐκ τῶν ὁποίων κυρίως τρέφονται αἱ οἰκογένειαι τῶν.

Ἄλλοις, λέγει περιηγητῆς τις, αἱ γυναῖκες αὗται φαίνονται περιπλέουσai ὡς νῆρσαι (πάππαι) τὴν παραλίαν, συγχάκις θέτουσαι τὴν κεφαλὴν των ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ κυττάζουσαι ἵνα ἴδωσι κανένα ἰχθυὸν· εὐθὺς δὲ ἀφοῦ παρατηρήσουν τοιοῦτον, καταδύουν ὡς βολίς καὶ συλλαμβάνουσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ῥάχews, ἀνέρχονται καὶ παραδίδουσιν αὐτὸν εἰς τὰς συντροφούς των. Τὰ θαλάσσια φυτὰ, ἀπὸ τὰ ὅποια γέμουςιν αἱ παραλῖαι ἐκεῖναι, καὶ τὰ ὅποια ἀνέρχονται ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, δὲν τὰς ἐμποδίζουσι ποσῶς· διότι εἶναι τόσον ἐπιτήδειαι, ὥστε παραμερίζουσι τοὺς κλώνους των εὐκολώτατα.

ΨΕΥΔΗΣ ΕΙΡΗΝΗ.

Σπουδαστὴς τις τῆς Θεολογίας ἐπισκέφθη ποτε νεάνιδα, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει ν' ἀναλαμβάνη ἀπὸ ἐπικίνδυνον ἀσθένειαν. Ἡ νεάνις αὕτη, ἂν καὶ ἤτο εἰσέτι λίαν ἀδύνατος, εὗρισκε μ' ὅλον τοῦτο μεγάλην εὐχαρίστησιν, ὡς συνήθως συμβαίνει, εἰς τὸ νὰ διηγῇται τὰ ὅσα κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας τῆς ὑπέφερε, λέγουσα πρὸς τοῦτους ὅτι εἰς τοσοῦτον κίνδυνον ἔφθασεν ὥστε ἀπελπισθεῖσα ἐκάλεσε τοὺς παρὰ τὴν κλίνην διδαιρομένους γονεῖς τῆς, ἵνα εἴπῃ εἰς αὐτοὺς τὸ τελευταῖον «χαίρετε!»

—Εἶναι πολλὸ σπάνιον καὶ πολύτιμον ἐνταῦθα, εἶπεν ὁ σπουδαστὴς, τὸ νὰ ἴδῃ τις ἄνθρωπον, προσεγγίσαντα τόσον πολλὸ εἰς τὸν θάνατον. Εἰπέ μοι, παρακαλῶ, τί ἠσθάνθης ὅταν εὗρέθης εἰς τὸ κατῶφλοιον τῆς αἰωνιότητος;

—Ἦμην ἡσυχος.

— 'Αλλ' ὅποια τις ἦτο τότε ἡ ἑλπίς σου;
— 'Επίστευον δι' ἃ ἐπορεύομην εἰς τὸν οὐρανόν.
— Δὲν εἶχες λοιπὸν οὐδένα φόβον, οὐδεμίαν περὶ
τούτου ἀμφιβολίαν;

— Οὐδεμίαν.

— Φοδοῦμαι, ἐξηκολούθησεν ὁ νεάνις, ὅτι μέγας
ἀριθμὸς ἀνθρώπων δὲν ἔχει ἐστηριγμένην τὴν τοιαύ-
την αὐτοῦ ἐλπίδα ἐπὶ στερεῶν θεμελίων. 'Επὶ τίνος
οὐ εἶχες αὐτὴν ἐστηριγμένην;

— 'Επὶ τίνος; 'Αλλ' οὐδένα οὐδέποτε ἠδίκησα,
μάλιστα δὲ παντὶ σθένει προσεπαθὼν νὰ πράττω,
ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί, πάντοτε τὸ καλόν. Δὲν εἶναι ἀρά
γε τοῦτο ἀρκετόν;

— Λίαν παρηγορητικὸν βεβαίως εἶναι τοῦτο, ἀλλὰ
γνώριζε καλῶς ὅτι εἶναι στήριγμα πολὺ ἀσθενές δι'
ἀμαρτωλόν. Εἰς τοῦτο καὶ μόνον στηρίζεις τὴν ἐλ-
πίδα σου;

Ἡ νεάνις ἐξεπλάγη εἰς ταύτην τὴν ἐρώτησιν καὶ
ἀπέκρίθη ζωηρῶς: — Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀρκετόν;

— Εἰμαι πολὺ εὐχαριστημένος ὅτι δὲν ἀπέθανες,
ὅτε πρὸ ὀλίγου ἦλθες εἰς κίνδυνόν, ἀπεκρίθη ὁ νέος.

— Πῶς! Πιστεύεις λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ ἐπορεύομην
εἰς τὸν οὐρανόν;

— Εἰμαι βέβαιος ὅτι ποσῶς δὲν θὰ ἐπορεύεσο διὰ
μόνου τοῦ μέσου, περὶ τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγου μοι
ὠμίλει. Δὲν γνωρίζεις; ὅτι ἄνευ τοῦ Χριστοῦ εἶναι
ἀδύνατον νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν; Ἄνευ Αὐτοῦ οὐδεὶς ἀμαρτωλὸς ἀπὸ τῆς
πτύσεως τοῦ Ἀδάμ μέχρι τῆς σήμερον κατέρωθσε
τοῦτο οὔτε θὰ τὸ κατορθώσῃ μέχρι τῆς συντελείας
τοῦ κόσμου. Ἔσο λοιπὸν εὐγνώμων, διότι δὲν ἀπέ-
θανες ἐπαναπαυομένη ἐπὶ θεμελίου τοιοῦτον σα-
θροῦ, καὶ προσπαθήσον, ἀφ' οὗ ἡ Θεία Πρὶνὸια γύ-
δοκῃς νὰ ζήσης, ν' ἀναγνωρίσῃς τὴν πλάνην σου, καὶ
ν' ἀφιερωθῇς ὁλοκλήρως εἰς τὸν Σωτῆρα, ὅστις εἴ-
πεν: « Εἰ μὲν ἡ δόδος καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ
οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. »
(Ἰωάν. 14, 6.)

Ἡ δόδοκῃς ὁ Κύριος ὥστε αἱ ὀλίγαι αὐτὰ λέξεις
τοῦ εὐσεβοῦς σπουδαστοῦ νὰ θίξωσι τὴν καρδίαν καὶ
νὰ διαφωτίσωσι τὴν διάνοιαν τῆς ἀσθενοῦς νεάνιδος,
ἥτις μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἠδυνήθη νὰ συγ-
καταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἀληθῶν ὁπαδῶν τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ νὰ χαίρῃ τὴν εὐχάριστον ἐκείνην ψυχικὴν
εἰρήνην, τὴν ὁποίαν οὗτοι χαίρουσι. Α. Α. Μ.

ΑΜΑΖΩΝ.

Ὅπως ὀνομάζεται ποταμὸς εὐρισκόμενος εἰς τὴν
Νότιον Ἀμερικὴν, ὅστις ἔχει τὰς πηγὰς του εἰς τὰς

Ἄνδεις καὶ χύνεται εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

Εἶναι ὁ μέγιστος ποταμὸς τοῦ κόσμου — Τὸ μήκος
του ἀπὸ τῶν πηγῶν μέχρι τῶν ἐκβολῶν εἶναι 4,000
μιλίων — ἀρδρεύει δὲ γῆν 2,500,000 τετρ. μιλίων!

Κατὰ τὸ στόμιον αὐτοῦ ἔχει πλάτος 96 μιλίων
καὶ εἶναι πλωτὸς ἐπὶ 2200 μίλια! δέχεται δὲ κατὰ
τὴν πορείαν 200 ἄλλους μικροτέρους ποταμοὺς, πολ-
λοὶ τῶν ὁποίων ἔχουν μήκος 500 — 600 μιλίων.

Τοσαύτη εἶναι ἡ ἐσχὺς τοῦ ῥεύματός του, ὥστε
λέγεται ὅτι ἀπωθεῖ τὰ ὕδατα τοῦ Ὠκεανοῦ κατὰ τὸ
μέρος ἐνθα χύνεται εἰς αὐτὸν ἐπὶ 300 μίλια!

Παρὰ τὰς ὄχθας αὐτοῦ φύεται τὸ φυτὸν, τοῦ ὁ-
ποίου ὁ φλοιὸς μᾶς χορηγεῖ τὴν κίαν, ἐξ ἧς κατα-
σκευάζεται ἡ θεακὴ κινὴ, ἥτις εἶναι εἰδικὸν φάρ-
μακον κατὰ τῶν διαλειπόντων πορευτῶν.

Ὁ πρῶτος εὐρωπαῖος, ὅστις κατήλθε διὰ τοῦ πο-
ταμοῦ τούτου εἰς τὴν θάλασσαν, ἦτο Ἰσπανός τις κα-
λούμενος δ' Ὀρελλάνης.

Παρὰ τὰς ὄχθας αὐτοῦ εὐρίσκονται προσετι καὶ τὰ
ἔντομα ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ὀνομάζουσι μὲ φύλλα δένδρων.
Ἡ Θεία πρὶνὸια τὰ ἐπροίκισε μὲ τὸ σχῆμα καὶ χρῶ-
μα τῶν φύλλων τῶν δένδρων καὶ φυτῶν. ἐπὶ τῶν ὁ-
ποίων ζῶσιν, ὅπως διὰ τοῦτου ἀπατῶνται τὰ καταδι-
ώκοντα αὐτὰ πτηνὰ, τὰ ὁποῖα τρέφονται ἐξ αὐτῶν.

ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ.

Μαθητῆς τις τοῦ Πυθαγόρου ἠγόρασε ποτὲ ὃν ζεῦ-
γος παπουτσίων ἀπὸ τινα παπουτσήν, ὑποσχεθεὶς νὰ
τὸν πληρώσῃ εἰς ὀρισμένην τινα ἡμέραν. Τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην λαθὼν τὰ χρήματα ἦλθεν εἰς τὸ ἐργα-
στήριον τοῦ παπουτσή, διὰ νὰ τὸν πληρώσῃ· ἀλλὰ
πληροφορηθεὶς, ὅτι ἀπέθανε ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια
χαίρων, ὅτι ἐκέρδησε τὰ χρήματα.

Ἡ συνειδήσις τοῦ ὅμως, λέγει ὁ φιλόσοφος Σενέ-
κας, δὲν τὸν ἄφινεν ἥσυχον, ἕως οὗ λαθὼν τὸ ἀργύ-
ριον, ἦλθεν εἰς τοῦ παπουτσή καὶ ῥίψας αὐτὸ ἐ-
ξεφώνησεν, « Ἰδοὺ το, διότι ἂν καὶ ὁ κύριός του ἀπέ-
θανε διὰ πάντας τοὺς ἄλλους, δι' ἐμὲ ὅμως εἶναι ζῶν
ἀκόμη! »

Δυστυχῶς ὁ θεῖος οὗτος φύλαξ διὰ τῆς σονηθείας
καυτηριάζεται, ὥς μᾶς λέγει ὁ Παῦλος, καὶ τότε οὔτε
ἐπιπλήττει, οὔτε κἀν αἰσθάνεται. Πρόσεχετε λοιπὸν
μικροὶ μου φίλοι πῶς μεταχειρίζεσθε τὴν συνειδή-
σιν σας.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ἡ δύναμις τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τί παρομοιάζεται εἰς τὴν
Ἀγίαν Γραφήν;
- 2) Ποῖος ἦτο ὁ διδάσκαλος τοῦ Παύλου εἰς τὰ τῆς θρη-
σκείας;
- 3) Ποῖος ἐκ τῶν ἀποστόλων ἐθανατώθη πρῶτος;